

Cu Florin Samoilă

regizorul Teatrului studențesc
„Cotidian“

despre

pasiunea
actualității

— Dumneavoastră sînteți director adjunct, pentru problemele artistice, al Casei de cultură „Grigore Preoteasa“, sînteți asistent la Institutul de teatru (anul IV — clasa lector Constantin Dinulescu) și, totodată, sînteți șeful resortului de formații artistice al Centrului universitar București. Sînteți, prin răspunderile ce vi s-au încredințat, unul dintre cei mai actuali — dacă-mi permiteți superlativul — factori din viața studențească. Un alt argument al superlativului meu este actul pe care l-a săvîrșit colectivul studențesc de teatru de amatori pe care-l conduceți, schimbîndu-și denumirea: dacă, acum doi ani, se intitula încă Teatrul „Rotund“, începînd din această toamnă, el se numește Teatrul „Cotidian“. Mi se pare că aceasta exprimă și identitatea spirituală a regizorului...

— Speculația dumneavoastră este cu ațit mai interesantă cu cît surprinde o realitate: colectivul nostru de teatru — identificîndu-se cu idealurile etice și estetice ale tineretului revoluționar — este, într-adevăr, prin căutările sale creatoare, prin tentația de a intra în miezul, în esența structurată artistică, a realității, o trupă cotidiană, iar mesajul ei este încărcat de o anume voluptate a actualității. În urmă cu doi ani, am preluat de la regizorul Constantin Marinescu, care lucrează acum la Tirgu Mureș, aceluși Teatru „Rotund“. Am prezentat 12 spectacole. Știți, desigur, că Teatrul „Cotidian“ (să-l numim cu noua lui emblemă) funcționează în cadrul Student-clubului. Am adoptat întii formulă de teatru „rotund“, formulă de exprimare care realizează o legătură directă între studentul-actor și studentul-spectator. Piese interpretate sînt din categoria genului scurt: Muza de la Burdujeni de Negruzzi, cele trei Povestiri ale lui Osvaldo Dragun, Arvinte și Pepelea de Vasile Alecsandri, un recital de muzică și poezie intitulat 1907; întru cinstirea aniversării a Independenței de stat a României am lucrat un spectacol deosebit, aflat acum în faza finală și a cărui premieră o vom prezenta peste cîteva zile.

Trupa Teatrului „Cotidian“ este formată din studenți de la Institutul Politehnic București, de la Institutul de medicină și farmacie și de la facultățile Universității. Vă rog să rețineți cîteva nume: Mihăilescu Iosif, Dan Saghin, Calmi Anca, Gabriela Teodorescu. Spectacolele le-am regizat, însă, cu o seriozitate de profesioniști, sub impulsul actualității nemijlocite. Dealtfel, și în pregătirea noastră, am ținut seama de realitățile cotidiene; forma de manifestare a teatrului nostru este, cum am mai spus, directă și ia, la un moment dat, accentele și structura unei dezbateri. Spectacolele noastre se bucură de mult succes. (În paranteză, și în completare: organizăm și recitaluri de folk și poezie; asta, întrucît ne-am apropiat foarte mult și conlucrăm cu grupul cameral „Folk“.)

— Într-adevăr, se vorbește mult de „joia“ de la Student-club...

— Da. Dar prezentăm spectacole și în celelalte cluburi din Centrul universitar București, apărăm și pe scenele institutelor și în întreprinderi. Realizăm, și în felul acesta, o legătură armonioasă între muncitori și studenți.

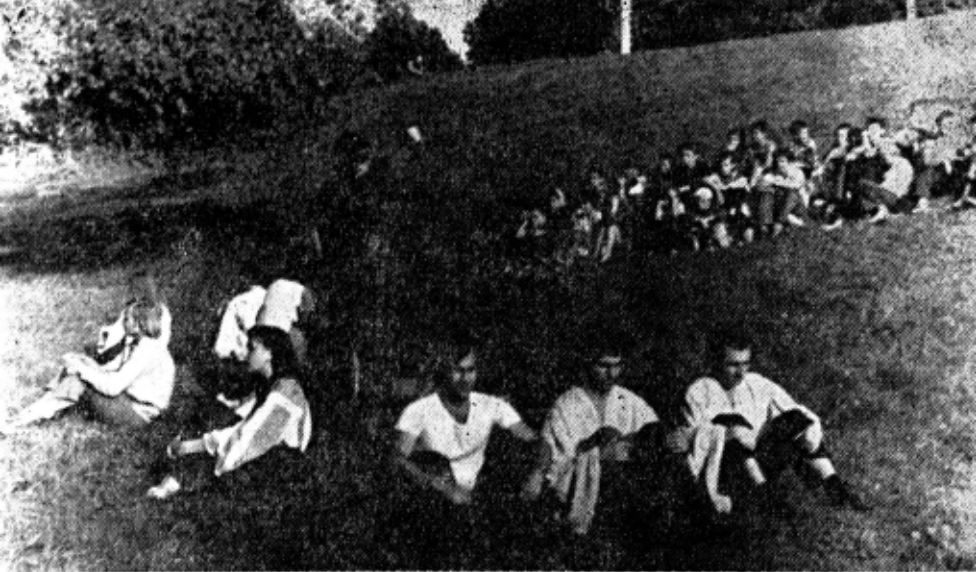
Portretul unui tânăr regizor

Cătălin Naum a regizat, la Teatrul studentesc „Podul”, peste 15 spectacole: *Cerșetorul și câinele mort* de Brecht, $6 \times 4 = 24$ (Sonete de Shakespeare), un spectacol-colaaj, *Document 1921*, prezentat cu ocazia a 55 de ani de la crearea Partidului Comunist Român, *Pretutindeni ești tu, Pământule*, spectacol distins cu Marele Premiu la Festivalul artei studentești de la Timișoara, *O noapte furtunoasă*, *Om de omenie*. Cele trei premii obținute de trupa condusă de el, la trei din Festivalurile artei studentești, relevă un tânăr cu vocație regizorală, meditativ, dar iubind teatrul în acțiune, refuzat inerteii. El are o concepție anume despre munca de actorii amatori, ce-i sînt, dealtfel, aproape colegi de generație. Studenții sînt, pentru Cătălin Naum, un mediu ideal și un factor purtător de mesaj teatral, de asemenea, ideal. Consecvent în angajarea ideologică, regizorul Cătălin Naum, alături de profesorii cu titluri prestigioase, academice, din domeniul științelor pozitive, își poate revendica o parte — modestă, dar prețioasă — în modelarea noii generații revoluționare de tineri intelectuali. Într-un fel, și el este profesor : profesor

de estetică a timpului liber, conceput activ, profesor de frumusețe sufletească.

Nu ne vom mira, de aceea, cînd, mîine, îi vom vedea pe colaboratorii săi de azi, animînd și conducînd — ca ingineri specialiști în construcții de mașini sau în motoare cu combustie nucleară — formații de teatru din uzine. Este argumentul intim al lui Cătălin Naum, că munca lui, deși nu se desfășoară într-un teatru profesionist, este de o profesionalitate remarcabilă, în contextul, bogat în semnificații, al luptei duse de om cu sine însuși, în societatea noastră socialistă, în direcția nobilă a perfectibilității, a cuceririi caratelor umanismului comunist.

Cătălin Naum a fost aspru — și, poate, pe drept — criticat, în legătură cu unele dintre experimentele sale regizorale (*Hamel-ul* său, de pildă). Acesta s-a bucurat, totuși, și de înțelegerea și prețuirea mîitorii, dacă nu pentru altceva, măcar pentru virtutea de a fi relevant că, în teritoriul actorilor amatori, ieșirea din clișeu, căutarea noului, îndrăzneala de a-l împune, sînt la ele acasă : că și aici, dacă nu mai ales aici, și nu doar pe scena profesionistă, e activizată disponibilitatea spre descoperirea și fructificarea celor mai eficiente modalități de a lega, cu mijloacele artei, mesajul scenei de conștiința și mentalitatea spectatorilor. Aflat, și el, încă aproape la început de drum, acest regizor al studenților care vin să cunoască alfabetul teatrului la Casa lor de cultură este, acum, pe cale de a-și cristaliza, în mediul excepțional al celor prin excelență tineri, un limbaj artistic propriu, care, sperăm, nu-i va distinge numai numele, ci și roadele creatoare.

TEATRUL STUDENȚESC „PODUL“ AL CASEI DE CULTURĂ A STUDENȚILOR „GRIGORE PREOTEASA“

La pagina 24 și în pagina de față, sus, două imagini din spectacolul „A fi patriot“ (scenariul, Nicolae Manea ; regia, Cătălin Naum), prezentat într-o tabără pionierească din județul Timiș. Jos, același spectacol, la Centrul universitar Timișoara.

